

FEDERATIE FRANDO

WWW.KERKENLEVEN.BE P900720 | AFGIFTEKANTOOR: 2099 ANTWERPEN X | AFZENDER: HALEWIJNLAAN 92 - 2050 ANTWERPEN

* Pinkstervieringen in de pastorale Zone KesseLinde *

Parochie	Pinksterzaterdag 27 mei	Pinksterzondag 28 mei	Pinkstermaandag 29 mei
Sint-Antonius		11 u	
Sint-Franciscus		10 u	10 u
Don Bosco		10.30 u	
H. Familie Bovenlo		10 u	
O.L.Vrouw Vlierbeek	18.30 u	10.30 u	
H. Hart Blauwput		10 u	
Sint-Kwinten Linden		10 u	

Moeders zijn geen heiligen

Moeders zijn geen heiligen. Heiligen zijn trouwens meestal ook geen moeders. Al zegt dat wellicht meer over de vreemde opvattingen van onze kerkleiders over seksualiteit dan over de kwaliteiten van onze moeders. Wie levensgeschiedenissen van vrouwelijke heiligen leest,

stoot bijna uitsluitend op vrouwen die in een klooster leefden, of die op jonge leeftijd als martelares stierven, vaak terwijl ze zich verzetten tegen een hen opgedrongen huwelijk. Je moet de moeders tussen de heiligen met een vergrootglas zoeken.

Daarop zijn gelukkig een paar illustere uitzonderingen.

Om te beginnen Maria, de moeder van Jezus. En haar moeder: de heilige Anna. De heilige Elisabeth van Hongarije zou ook gelukkig getrouwd geweest zijn met haar Lodewijk, met wie ze drie kinderen had. Maar verder krioelt het in de heiligenlijsten toch vooral van de heilige maagden. Moeder Teresa is moeder van ontelbaar velen. Maar een gewone moeder is ze niet. Wel een buitengewone.

Moeders zijn geen heiligen. Ze la-

ten regelmatig steken vallen, soms zelfs belangrijke. Er is bijna niemand die zich niet af en toe aan zijn of haar moeder ergert of heeft geërgerd. Zelfs Jezus had het soms even gehad met zijn moeder. Als ze hem zit te pushen bijvoorbeeld, op de bruiloft van Kana. Of als ze haar rechten claimt door hem te onderbreken als hij druk bezig is met mensen vertellen over zijn Vader, zijn levenswerk. ‘Wie is mijn moeder? Wie zijn mijn broers? Iedereen die de wil doet van mijn Vader!’ zegt Jezus uitdagend. Dat kon zijn moeder in haar zak steken.

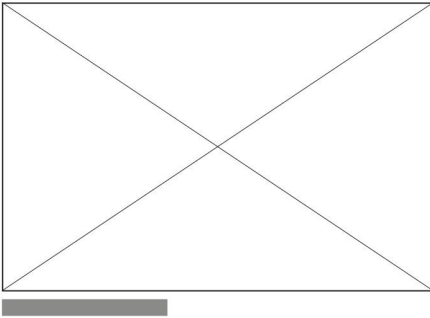
Moeders zijn dus geen heiligen. Maar waar ze vaak wel goed in zijn, is in volhouden. In niet loslaten. In erbij zijn op de momenten dat het ertoe doet. Ook de moeder van Jezus was daar kampioen in. Als het uitzichtloos was en daarna, bleef ze in de buurt. Als hij haar nodig had, was ze nooit ver weg. Ook later blijft

ze bij zijn vrienden. Zoals zoveel moeders altijd en overal hun hart blijven openstellen voor hun kinderen, wat er ook gebeurt.

Moeders zijn geen heiligen, en ze hoeven dat ook niet te zijn. Moeders zijn vooral trouw. En dat is tenslotte ook een goddelijke eigenschap. Vandaag vieren we de trouw van alle moeders, waar en wanneer dan ook. Iets om meer dan dankbaar voor te zijn.

Een fijne Moederdag aan alle moederende mensen, met of zonder kinderen. Dankzij jullie is de wereld een beetje goddelijker. Dankjewel.

Kolet Janssen
gepubliceerd op www.kerknet.be op 9 mei 2021
<https://www.koletjanssen.be/blog/-moeders-zijn-geen-heiligen/>

Colofon

DIENST PAROCHIEBLADEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parochiebladen@kerknet.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 40
redactie.kerkenleven@kerknet.be
secretariaat.kl@kerknet.be
www.kerkenleven.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien.lannoo@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

KERK & leven is een uitgave van
Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Herman Cosijns

Diocesane redactie Aartsbisdom
Filip Ceulemans, 03 202 84 35,
filip.ceulemans@kerknet.be
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@kerknet.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN
Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON
DON BOSCO
Gilberte Havet
Grensstraat 79,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 45 87
gilberte.havet@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-FRANCISCUS en
EINDREDACTIE FRANDO
Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN
DON BOSCO
Jef Wauters,
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS
Mathieu Voets, Volhardingslaan 30,
3001 Heverlee (0475/675667)
Parochiesecretariaat: Léon Schreursvest 33,
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS
Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
Open op dinsdag en donderdag
van 09.30 u. - 11.30 u.
Het kan nuttig zijn vooraf te bellen
op 016 25 04 59
of liefst op **0492 319215**

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

Zondag 14 mei 2023
6e Paaszondag

10 u. Vormselviering

Voorganger: Abt Eric De Sutter (Abdij Grimbergen)

Lectoren: kinderen

Zang: Pieter Vanderveken

Orgel: Herman Baumers

Donderdag 18 mei 2023
O.H.Hemelvaart

10 u. 1e communieviering

Voorganger: Zonepastor Rony Timmermans

Lectoren: kinderen

Zang: Pieter Vanderveken

Orgel: Herman Baumers

Zondag 21 mei 2023
7e Paaszondag

10 u. Viering

Voorganger:

Lector: François Barrette

Zang: Maria Van Eepoel

Orgel: Raoul Vereecken

Maandag 22 mei 2023
Pinkstermaandag

10 u. Viering

SINT-ANTONIUS

Zondag 14 mei
Geen viering

Donderdag 18 mei
O.H.Hemelvaart

11 u. viering met koor

Voorganger: pater Walter Verhelst

Assistent: Mieke Vanhooymissen

Lector: eva Voets

Homilie: pater Walter Verhelst

Beelden: Leo Swinnen

Zondag 21 mei
7de zondag van Pasen

11 u. viering met koor

Voorganger: pater Fons Swinnen SJ

Assistent: Myriam Neves

Lector: Ann Henderickx

Homilie: pater Fons Swinnen SJ

Beelden: Leo Swinnen

DON BOSCO

Zondagvieringen om 10.30 u.

donderdag 18 mei **om 10.30 u.** Hemelvaart

zondag 28 mei Pinksteren

zondag 11 juni

zondag 25 juni

MEDITATIE IN DE CHRISTELIJKE TRADITIE

Succes en mislukking maken plaats voor de waarheid van dood en opstanding die wij door onze meditatie-ervaring leren. Telkens we gaan zitten om te mediteren, sterven we aan onszelf en verrijzen we boven onze beperkingen uit tot nieuw leven in Christus. We weten dat het zijn leven in ons is, zijn inwonende Geest in ons hart, die werkelijk is en de wezenlijke energie geeft aan 'onze groei'.

We weten ook dat we onze mogelijkheden pas ten volle kunnen ontplooiën als we geworteld zijn in die werkelijkheid en in die liefde en als we leven vanuit die kracht.

John Main – uit De stille (r)evolutie - pag260

Hoewel je meditatie zeer goed alleen

kunt beoefenen, doet het toch ook deugd om het in groep te beleven. Onze samenkomsten gaan door **in het Don Bosco centrum**. Afhankelijk van de beschikbaarheid zal de bijeenkomst doorgaan in de grote zaal of in Ademtocht.

Christelijke meditatie Don Bosco voor 2023:

8 en 22 mei – 5 en 19 juni – 3 en 17 juli

- 7 en 21 augustus – 11 en 25 september – 9

en 23 oktober – 6 en 20 november - 4 en 18 december

Van 20 uur tot 20.30 uur

Katrien Rombouts
GSM: 0498 84 10 43
katrien.rombouts@hotmail.com

Toekomst van de Scheutsite in de Zavelstraat

Het Leuvense stadsbestuur bereidt de definitieve invulling van de Scheutsite voor.

Het gebouw van de paters komt ter beschikking van innovatieve onderwijsprojecten die een samenwerking uitwerken met een aantal sociale organisaties.

In afwachting van de definitieve invulling in 2025 kregen Leuvenaars, lokale organisaties en verenigingen de tijd om na te gaan of de plek voor hen de geschikte ruimte biedt.

Mooie initiatieven

Zo groeide de afgelopen jaren het Missiehuis Scheut uit tot een brui-

Overlijden

*Herinner mij,
maar niet in sombere dagen
Herinner mij in stralende zon,
hoe ik was toen alles begon.*

Op maandag 24 april 2023 namen we in het Don Bosco gemeenschapscentrum in Kessel-Lo afscheid van mevrouw **Denise Li-bottom** echtgenote van Arthur Peeters, geboren in Leuven op 15 mei 1938 en overleden in Holsbeek in woonzorgcentrum Sint-Margaretha op 18 april 2023.

Iemand verliezen die je zo nauw aan het hart ligt, met wie je zo verbonden was en met wie je zo veel voorspoed hebt beleefd en verwerkt, iemand die je bij moeilijkheden als een zon in de duisternis was, die blijft in je leven aanwezig. G.H.

...niemand sterft voor zichzelf..

Pater Luc Van den Wijngaert

“Niemand leeft voor zichzelf, niemand sterft voor zichzelf.

Wij leven en sterven voor God onze Heer, aan Hem behoren wij toe". Dankbaar om wie hij voor velen is geweest, delen wij U het overlijden mee van **Pater Luc Van den Wijngaert**, zoon van wijlen Constant Van den Wijngaert en Maria De Boeck, missionaris van Scheut. Hij ontving de gave van het leven in Hoboken op 21 juni 1937.

Door zijn geloften werd hij missionaris van Scheut op 8 september 1956.

Hij werd priester gewijd op 6 augustus 1961. Van 1962 tot 1967 Studie van Theologie en Bijbelwetenschappen in Rome.

Van 1968 tot 1972 leraar Collège St. Joseph Kinshasa.

Van 1972 tot 1976 studie van Romaanse filologie in Leuven.

Vanaf 1977 leraar Sint Pieterscollege in Leuven, in de Technische School, in het Centrum voor Levende Talen en in de Leuvense gevangenissen, tevens pastoraal in de parochies en bij de Zusters ICM.

Vanaf 2018 vertaalwerk in de Verbstichting in Leuven.

Vanaf 25 juli 2022 verbleef hij in de gemeenschap van Zuun.

De Verrijzenis- liturgie vond plaats in de kapel van de Missionarissen van Scheut, Klein-Bijgaardenstraat 27A te 1600 Sint-Pieters-Leeuw, op zaterdag 29 april 2023 om 10u30.

Pater Luc deed gedurende enkele jaren dienst bij het toenmalige Clarissenklooster en heeft ook samen met onze Antonius- en Franciscus-gemeenschap gevierd. We zijn hem zeer dankbaar om zijn zinvolle homilieën. Pas vorig jaar in de zomer verhuisde hij naar Zuun waar hij overleed.

Wij hebben hem zondag 30 april herdacht in de viering van beide gemeenschappen.

Pater Luc ging in de Sint Antonius parochie sinds 2018 maandelijks op

de vierde zondag voor.

Vorig jaar in juli is pater Luc op heel korte tijd en met veel pijn in het hart moeten verhuizen van zijn geliefde Leuven naar Zuun, het rusthuis van de paters van Scheut in Sint-Pieters-Leeuw.

We hebben toen geen afscheid kunnen nemen van pater Luc.

We organiseerden daarom een afscheid in november vorig jaar, maar op weg naar onze viering is pater Luc in de wagen onwel geworden, zodat hij nog voor de viering aanving werd teruggebracht naar Zuun. Een telefoontje nadien stelde ons gerust; pater Luc was er weer bovenop.

Hij was uiteindelijk wel blij in Zuun want hij werd daar goed opgevangen.

We hadden de intentie om hem binnenkort ginds eens op te zoeken. Een tekening van onze kerk samen met een kistje wijn, dat we als dank wilden geven, staan vergeefs in onze sacristie op hem te wachten.

We vernamen het overlijden de avond voor de begrafenis, gelukkig zijn we nog met enkelen naar de mooie uitvaart kunnen gaan.

Pater Luc werd daarin herinnerd als een heel minzame man, zeer erudiet en met een grote passie voor talen. Hij deed veel vertaalwerk. Zijn homilies waren indrukwekkend.

Dat kunnen wij alleen maar bevestigen.

Hij deed vrijwilligerswerk in de gevangenis en steunde ontzettend veel goede doelen. Hij was enorm begaan met de mensen die het niet goed hebben. Zijn familie met twee broers en een zus (en hun kinderen) waren zijn grote vreugde.

Wij willen pater Luc oprecht danken voor zijn inzet, zijn vriendelijkheid, zijn gelovige overwegingen die hij in de homilies met ons deelde.

Wij vertrouwen pater Luc toe aan de oneindige liefde van God.

Dank U, pater Luc, voor alles!

‘... toch terug naar Jeruzalem’

**Zondagsviering 23 april 2023-
Don Boscogemeenschap Kes-
sel-Lo**

Welkom: goedemorgen allemaal en welkom. Het belooft weer een dag te worden waarop we weerkundig de vier seizoenen zien passeren. Een mooie parallel met het evangelie van vandaag, waarin een draaikolk van emoties aan bod komen: verdriet, teleurstelling, koud rond het hart, terugkeren op je stappen, aangesproken worden, verwarring, inspiratie en tenslotte herkenning, hoop en geestdrift. Ja, u had het misschien al geraden. We gaan op weg naar Emmaüs.

Eerste lezing uit de Handelingen der apostelen.

Toespraak van Petrus ... Ik zal wonderen doen verschijnen aan de hemel boven en tekenen geven op de aarde beneden, bloed en vuur en rook. De zon verandert in duisternis en de maan in bloed voordat de dag van de Heer komt, groot en ontzagwekkend. Dan zal ieder die de naam van de Heer aanroept worden gered.”

Psalm 16: Een psalm die getuigt van het godsvertrouwen van David, ook al wordt de ikfiguur omringd door vreemde goden en belaagd door onzezekerheid in de nacht.

Een stil gebed van David. Behoed mij, God, ik schuil bij U. Ik zeg tot de HEER: ‘U bent mijn Heer, mijn geluk, niemand gaat U te boven.’ Maar tot de goden in dit land, de machten die ik zo liefhad, zeg ik: ‘Wie u volgt, wacht veel verdriet.’ Ik pleng voor hen geen bloed meer, niet langer ligt hun naam op mijn lippen. HEER, mijn enig bezit, mijn levensbeker, U houdt mijn lot in handen. Een lieflijk land is voor mij uitgemeten, ik ben verrukt van wat mij is toebedeeld. Ik prijs de HEER die mij inzicht geeft, zelfs in de nacht spreekt mijn geweten. Steeds houd ik de HEER voor ogen, met Hem aan mijn zijde wankel ik niet. Daarom verheugt zich mijn hart en juicht mijn ziel, mijn lichaam voelt zich veilig en beschut.

U levert mij niet over aan het dodenrijk en laat uw trouwe dienaar het graf niet zien. U wijst mij de weg van het leven: overvloedige vreugde in uw nabijheid, voor altijd een lieflijke plek aan uw zijde.

Lezing uit de eerste brief van Petrus: 1 Petr. 1,22-24

En ook in de Petrusbrief horen we een oproep tot overgave en vertrouwen.

... ‘De mens is als gras en zijn schoonheid als een bloem in het veld: het gras verdort en de bloem valt af, maar het woord van de Heer houdt eeuwig stand.’ Dit woord is het evangelie dat u verkondigt is.

Lut: Lezing uit het evangelie volgens Lucas

Diezelfde dag gingen twee van de leerlingen op weg naar Emmaüs...

...Ze naderden het dorp waarheen ze op weg waren. Jezus deed alsof Hij verder wilde reizen. Maar ze drongen er sterk bij Hem op aan om dat niet te doen en zeiden: ‘Blijf bij ons, want het is bijna avond en de dag loopt ten einde.’ Hij ging met hen mee en bleef bij hen. Toen Hij met hen aanlag voor de maaltijd, nam Hij het brood, sprak het zegengebed uit, brak het en gaf het hun. Nu werden hun ogen geopend en herkenden ze Hem. Maar Hij werd onttrokken aan hun blik. Daarop zeiden ze tegen elkaar: ‘Brandde ons hart niet toen Hij onderweg met ons sprak en de Schriften voor ons ontsloot?’ Ze stonden op en gingen meteen terug naar Jeruzalem, waar ze de elf en de anderen aantroffen, die tegen hen zeiden: ‘De Heer is werkelijk uit de dood opgewekt en Hij is aan Simon verschenen!’ De twee leerlingen vertelden wat er onderweg gebeurd was en hoe Hij zich aan hen kenbaar had gemaakt door het breken van het brood.

Duiding

Dat dit verhaal gekend staat als ‘de weg naar Emmaüs’ is toch vreemd, dacht ik terwijl ik deze viering aan het maken was. Zou het niet beter ‘terug naar Emmaüs’ of ‘weg van Jeruzalem’ heten. Of als je naar het einde van het verhaal, de pointe kijkt, zou het misschien beter ‘toch terug naar Jeruzalem’ heten. Maar misschien wilden de redactoren van deze tekst juist aangeven dat het heel menselijk (en wie weet noodzakelijk is, dat laat ik even in het midden), om terug te keren of te willen keren op je stappen na teleurstelling.

Als mens worden wij regelmatig gekwetst in en door dit leven. Wat doe je dan? Je gaat je wonden likken, je wil met rust worden gelaten, je wil even geen of maar weinig mensen zien, je wil terug naar een ver-

trouwde omgeving. Al te menselijk. En het laat ook zien, dat datgene wat er gebeurd is, je echt aangrijpt. Dat het iets is waar je helemaal voor ging, waar je je hoop en je leven op gericht had.

Dit verhaal roept ons op om toch een open vizier te hebben. Maar kijk naar de twee mannen, ze zijn gebloeid door hoe Jezus de schrift uitlegt: ‘Blijf bij ons, want het is bijna avond en de dag loopt ten einde.’ Maar het is maar in het ervaren en het beleven van de maaltijd, in de handeling dat het hen duidelijk wordt wie hij is. Ervaring en beleving kun je niet forceren en niet kopen. Hoogstens kun je jezelf er proberen voor open te stellen.

Het terug op adem komen en het zien hoe en wat de kern is van het leven, vraagt tijd, vraagt overpeinzing maar vraagt ook het doorleven van gebeurtenissen. En zelfs dan duurt het even eer ze ten volle begrijpen wat hen is overkomen: ‘Brandde ons hart niet toen Hij onderweg met ons sprak en de Schriften voor ons ontsloot?’

Tenslotte vertelt het verhaal ons hoe ze terugkeren op hun stappen en hoe wat ze beleefd hebben, bevestigd wordt door de ervaring van anderen. Iets wat we hier samen op zondag ook hopen te kunnen doen. Mag ik jullie daarom uitnodigen om samen met mij de geloofsbelijdenis uit te spreken?

Geloofsbelijdenis

Ik zal niet geloven in het recht van de sterkste, in de taal van het eigenbelang, in de macht der machtigen. maar ik wil geloven in het recht van de zwakste, in de open hand, in de macht van de overtuiging, in de kracht van de liefde. Ik durf geloven - altijd en ondanks alles - in de nieuwe mens, in de andere weg. Ik durf geloven in God's eigen droom: een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.

Slotgebed

Je gaat met me voort
je zwemt voor me uit
je wijst me de steen
De bocht in de weg
De gloed van het vuur
je opent het hek
je staat in de deur

Je snijdt me het brood
je vraagt me m'n vraag
je leert mij het recht
De strijd van het volk
De wond in zijn ziel
Je waakt bij mijn angst
Je wacht tot ik slaap

Je bent zonder naam
je rekent geen dienst
je blijft aan mijn zij
De stok in de hand
Het kleed om het lijf
je bent die je bent
jij lidwoord bij mij,

Zending en zegen

Dat wij onderweg naar Emmaüs elkaar mogen tegenkomen en elkaar moed inspreken om terug naar Jeruzalem te gaan, elke keer opnieuw, alle dagen van ons leven. .
Moge de Ene God ons daartoe zegenen, versterken en nabij zijn:
+ In de naam van de Vader/Moeder, Zoon en Heilige Geest.

UITNODIGING

Boekvoorstelling
Prof. Herman De Dijn
Dinsdag 16 mei
Abdij Keizersberg

Op dinsdag 16 mei om 16 uur stelt prof. Herman De Dijn in de abdij Keizersberg in Leuven zijn nieuwe boek voor:

'Het rooms-katholicisme, een ongelooflijke godsdienst'

Programma:- Verwelkoming door Dirk Hanssens osv, prior van de abdij Keizersberg.- Johan van der Vloet, hoofdredacteur van Tertio, leidt in.- Herman De Dijn gaat in gesprek over zijn boek met Tertio-redacteur Liza Cortois.

Nadien wordt een drankje aangeboden

den en is er kans om het boek aan te kopen (prijs bij aankoop op de voorstelling: € 22,50) en te laten signeren.

Praktisch:

Dinsdag 16 mei, 16 uur Abdij Keizersberg, Mechelsestraat 202, 3000 Leuven

Toegang gratis. **Inschrijven per mail aan**

uitgeverij@halewijn.info met vermelding van uw naam en het aantal personen.

Dit boek wil bijdragen tot een herontdekking van de 'ongelooflijke godsdienst' die het catholicisme is. Want of men nu gelovig is of niet, het zou zonde zijn om van dergelijke schepping, van dergelijk totaalwerk, nauwelijks iets te verstaan.

‘Hoe geurt je geld?’

UITNODIGING: Actualiteitscafé 22 mei 2023 'Hoe geurt je geld?'

Veel mensen voelen zich gerust met ‘een spaarpot bij de bank’:

Zeer verantwoord voor je oude dag, of voor de aankoop van een woning of auto, of voor je nalatenschap.

Maar wat doen banken met dat geld? Investeren ze het in bedrijven die onrecht financieren, zoals Joodse kolonies in Palestijns gebied, of oorlogstuig, of uitbuiting in sweatshops, of: ontginning van fossiele brandstoffen die het klimaat om zeep helpen?

Hoe kies je een bank die geen bloed of olie aan de handen heeft? Hoe beslis je (mee) wat er met je geld gebeurt? We zoomen in op de ethiek van banken en beleggingsfondsen, maar ook op alternatieven zoals coöperatieve aandelen, win-win leningen, en giften.

Tijdens het eerste deel van de avond vertelt **Lara Sarcinella** van **Fairfin** (een ethische waakhond in geld-

land) over de acties die Fairfin voert om geld meer naar het goede doel te loodsen, en hoe je als spaarder een vinger in de pap hebt bij de bestemming van je geld.

Tijdens het tweede deel trekken een paar mensen uit eigen kring het gesprek op gang met eigen ervaringen hoe zij proberen ethisch om te gaan met het geld dat zij over hebben.

Praktisch: Maandag 22 mei 2022 van 19.30u tot 22u in het Wereldcafé, Helputteplein 2 te Leuven (Parkeergelegenheid voor minder mobiele mensen vlakbij ter hoogte van Oxfam Wereldwinkel, Parijsstraat organiseerde Filosofenfontein 56)

Organisatie: Filosofenfontein in samenwerking met Wereldcafé **Toegangsprijs:** 8 euro (2 euro voor studenten).

Te betalen bij inschrijving online via de website van Filosofenfontein, of door overschrijving op rekening BE11734039065848 van FIFO vzw, of cash ter plaatse.

Het Art of Faith Festival is een christelijk familiefestival waar muziek en kunst je inspireren, waar jong en oud elkaar ontmoeten, en waar het beleven van je geloof als thuis komen voelt. Het festival gaat door van vrijdag

12 tot zondag 14 mei op de terreinen van de recent gerestaureerde abdij van Bornem en brengt christenen van alle strekkingen en leeftijden samen op een ongedwongen en feestelijke manier rond de 'kunst van het geloof'.

We laten de wereld zien dat we allemaal deel uitmaken van die éne, grote en diverse familie die we als christenen vormen: allemaal anders, maar één in Christus. Zo vormt christelijke muziek de rode draad van het festival. Daarnaast is er ruimte voor uitwisseling en ontmoeting, sport en spel, creativiteit, getuigenissen, gezamenlijk gebed, workshops en samen kamperen. Voor kinderen en tieners is er een apart programma op maat. Het Art of Faith Festival wordt georganiseerd door vzw He Is Alive en wordt gerealiseerd dankzij een unieke samenwerking van verschillende christelijke kerken en organisaties. Meer info en tickets? www.artoffaithfestival.be

BEN JIJ ALS 60-PLUSSEER GELUKKIG?

Hoe kijken 60-plussers die niet hulpbehoevend zijn naar het ouder worden en zijn ze gelukkig? De Koning Boudewijnstichting bevroeg 2.500 60-plussers. 60-plussers voelen zich over het algemeen gelukkig, blijkt uit de studie 'Levenskeuzes van 60-plussers' van de Koning Boudewijnstichting: de globale score is 7,3/10. Tegelijk leert het onderzoek dat een sociaal netwerk van groot belang is en dat velen een negatief beeld hebben van woon-zorgcentra. Leeftijd, geschatte kans op hulpbehoevendheid en partnerrelatie hebben dan weer geen invloed op de score. Driekwart is tevreden over wat ze bereikten en heeft de nodige veerkracht. De bevraging werd eind 2022, in volle energiecrisis, uitgevoerd bij 2.400 niet-hulpbehoevende personen tussen 60 en 85 jaar, hoofdzakelijk online (1.762 personen), maar ook telefonisch en in marktinterviews. Geluk wordt vooral bepaald door volgende vier factoren:

Eenzaamheid en emotioneel isolement

Wie zich eenzaam en geïsoleerd voelt, is minder gelukkig en heeft een negatiever beeld van de toekomst. Wie worstelt met gevoelens van eenzaamheid, heeft het vaak ook financieel lastiger. Opvallend is dat bijna de helft kan maar op één of twee mensen reke-

nen bij gezondheidsproblemen, en 10% zelfs op niemand. Helpers zijn meestal de kinderen of de partner. 71% maakt geen deel uit – of heeft geen weet – van een buurtnetwerk, of woont niet in een buurt waar bewoners elkaar spontaan steunen. Een derde van de ondervraagde zestigplussers is actief bij een vereniging of een project, of neemt deel aan buurtactiviteiten. Bij hogeropgeleiden is dat bijna de helft.

Attitude tegenover ouder worden

41% kijkt negatief tot zeer negatief tegen het ouder worden aan. Bij een gelijkaardig onderzoek in 2017 was dat 32 procent. Vier op de tien van de respondenten kijkt uit naar een lang leven, dat de 90 jaar overschrijdt. Slechts twee op de tien verwachten die leeftijd ook echt te zullen halen. 38% denkt dat hij of zij goed voorbereid is op een lang leven, maar 26% vreest niet voldoende financiële middelen te hebben om tot op een gezegende leeftijd rond te komen. 26% paste zijn woonsituatie aan na de pensionering (bijv. verhuizen, verbouwingen aan de woning...).

Hulp en steun van familie en vrienden

Bijna vier op de tien zestigplussers zijn (zeer) negatief over woon-zorgcentra. Positiever (of minder negatief) zijn tachtigplussers, mensen die iemand kennen in een woon-zorgcentrum, en wie er dagelijks komt. 71% hoopt nooit naar een woon-zorgcentrum te (moeten) verhuizen. 1 op de 3 zette geld opzij voor een verblijf in een woon-zorgcentrum. Bij niet-Belgen is de angst voor hulpbehoevendheid groter (89%). Tegelijk heeft deze groep er veel meer vertrouwen in dat ze bij gezondheidsproblemen voldoende zullen worden geholpen door familie en vrienden (83% tegenover 47% bij Belgen) en thuis kunnen blijven wonen. Volgens een grote meerderheid van de niet-Belgen (90%) hebben kinderen een morele zorgplicht en is zorg veel minder een taak voor professionals.

Risico op problemen met de gezondheid

65% van de 60-plussers heeft een laag risico op (ernstiger wordende) gezondheidsproblemen. Bij 21% is dit risico 'gemiddeld', bij 13% 'hoog'. Wie een hoog of gemiddeld risico op toenemende gezondheidsproblemen heeft, voelt zich duidelijk minder gelukkig dan wie een laag risico loopt. De gedachte ooit zorgbehoevend te worden, boezemt 60-plussers 'vrij veel angst' in (gemiddeld 63%). De helft van de ouderen met een hoog gezondheidsrisico noemt zich zelfs 'echt angstig'. De angst voor hulpbehoevendheid is beduidend hoger bij nieuwe Belgen en vooral bij niet-Belgen. Hoewel het ouderen dus bezighoudt wat hen te wachten staat, bereidt slechts 19 procent de toekomst concreet voor. Het volledige onderzoek is te lezen op de website van de Koning Boudewijnstichting.

Jozefien Van Huffel en Erik De Smet
gepubliceerd op www.kerknet.be op 12 april 2023

We kunnen niet iedereen helpen, maar iedereen kan iemand helpen.

Ronald Reagan

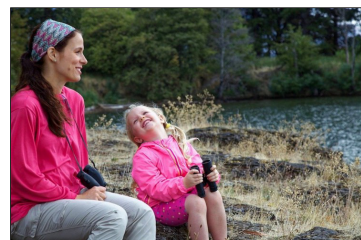
WERELDDAG VAN HET GEZIN

Eind 1993 werd **15 mei door** de Verenigde Naties uitgeroepen tot '**Internationale dag van het gezin**'. Vele landen besteden dan uitgebreid aandacht aan deze dag. Het is geen kerkelijke feestdag, maar wel een dag om even stil te staan bij het belang van het gezin. Voor gezinnen kan deze dag een aanzet zijn om meer bewust te genieten van elkaar en van de rijkdom die het ge-

zinsleven biedt, voorbij de kleine en grote ergernissen of de beperktheden die er sowieso zijn. Het kan een dag zijn om samen stil te staan bij wat deugd doet in het gezin en om iets concreets en haalbaars af te spreken dat het samenleven als gezin intenser en rijker maakt. En dat gezin hoeft niet altijd even perfect te zijn

MOEDERDAG

Zij staat aan het begin met zorg, met koesterarmen en met tederheid.

Zij waakt en blijkt met woord en brood om dag aan dag nog meer te worden eerste en laatste zekerheid van liefde en van troost.
Kris Gelaude

Een fijne moederdag aan alle moeders, grootmoeders, mama's, oma's ... Maak er een mooie dag van!

DE KRAAI EN DE PAUW

In het leven is het soms verleidelijk om onszelf te vergelijken met anderen. Onbewust doen we dat vaak om ons zelfbeeld een oppepper te geven, maar niet zelden leidt het juist tot het tegenovergestelde: het gras blijkt opeens groener bij de buurman. Dit verhaal over de kraai en de pauw is schitterend in haar eenvoud en laat zien waarom het goed is om – in de analogie met dat gras van de buurman – vooral tevreden te zijn met je eigen gazon, ook al wordt het ontsierd door weelderige molshopen of hardnekkige paardenbloemen.

Op een plek ver hier vandaan woonde een kraai. Hij was gelukkig en tevreden met zijn leven. Tot hij op een dag een mooie zwaan zag zwemmen. "Die zwaan is zo wit," dacht hij, "en ik ben zo zwart. Die zwaan moet wel de gelukkigste vogel op aarde zijn."

Hij vertelde de zwaan over deze gedachte. Deze luisterde aandachtig en zei toen: "Lange tijd dacht ik inderdaad dat ik de gelukkigste vogel was, totdat ik op een dag een papegaai zag zitten in een boom. Die heeft twee kleuren. Hij moet daarom wel de meest gelukkigste vogel in het dierenrijk zijn."

Ach," zei de papegaai, "ik leefde heel gelukkig tot ik een pauw zag. Ik heb slechts twee kleuren zoals je ziet, maar een pauw heeft er ontelbaar veel.

De kraai ging op zoek naar de papegaai om te zien of de zwaan gelijk had. Toen hij er een ontmoette vertelde hij hem van zijn bedenkingen over zijn zwarte verentooi en de witte veren van de zwaan. "Ach,"

zei de papegaai, "ik leefde heel gelukkig tot ik een pauw zag. Ik heb slechts twee kleuren zoals je ziet, maar een pauw heeft er ontelbaar veel. Hij is daarom ongetwijfeld de meest gelukkigste vogel ter wereld." En de kraai toog verder, dit keer op zoek naar een pauw. Hij vond er een in de dierentuin. Honderden mensen stonden om zijn kooi, in volle bewondering keken zij naar zijn verentooi. Toen alle bezoekers naar huis waren vloog de kraai naar de pauw toe. "Dag pauw," zei hij. "Jij bent zo mooi, elke dag staan er honderden mensen om jouw heen die je bewonderen. Als ze mij zien word ik meteen weggejaagd. Ik denk dat jij de gelukkigste vogel op aarde bent."

De pauw keek naar de kraai en antwoordde: "Ik dacht inderdaad heel lang dat ik de mooiste en gelukkigste vogel op aarde was. Maar omdat ik zo mooi ben, hebben ze mij opgesloten in een kooi. Inmiddels ken ik alle vogels in de dierentuin vrij goed en wat ik zie is dat de kraai de enige vogel is die hier niet in een kooi wordt gezet. Ik wilde dat ik een kraai was, want dan zou ik nu overal naar toe kunnen vliegen, en eindelijk gelukkig zijn."